



Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 7. julija 2022*

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Vročanje pisanj – Uredba (ES) št. 1393/2007 – Člen 8(1) – Enotedenski rok za uveljavljanje pravice do zavrnitve sprejema pisanja – Sklep o izvršbi, izdan v eni državi članici in v drugi državi članici vročen samo v jeziku prve države članice – Ureditev te prve države članice, ki določa osemdnevni rok za vložitev ugovora zoper ta sklep – Rok za vložitev ugovora, ki začne teči istočasno kot rok, določen za uveljavljanje pravice do zavrnitve sprejema pisanja – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Pravica do učinkovitega pravnega sredstva“

V zadevi C-7/21,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bezirksgericht Bleiburg (okrajno sodišče v Pliberku, Avstrija) z odločbo z dne 6. novembra 2020, ki je na Sodišče prispela 8. januarja 2021, v postopku

LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG

proti

CB,

DF,

GH,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi C. Lycourgos, predsedniksenata, S. Rodin, J.-C. Bonichot, sodnika, L. S. Rossi in O. Spineanu-Matei (poročevalka), sodnici,

generalni pravobranilec: P. Pikamäe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

* Jezik postopka: nemščina.

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG, CB, DF in GH M. Erman, R. Grilc, S. Grilc, J. J. Janezic, M. Ranc, G. Schmidt, M. Škof in R. Vouk, Rechtsanwälte,
- za slovensko vlado A. Vran, agentka,
- za Evropsko komisijo H. Krämer in S. Noë, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 10. marca 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 18, prvi odstavek, PDEU, člena 8 Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (UL 2007, L 324, str. 79) ter členov 36 in 39 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1, in popravek v UL 2014, L 325, str. 30) v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in členom 4(3) PEU.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo LKW Walter Internationale Transportorganisation AG na eni strani ter CB, DF in GH na drugi strani glede odškodninskega zahtevka v zvezi z njihovo odgovornostjo kot odvetnikov za nevrožitev ugovora zoper sklep o izvršbi, ki ga je izdalo slovensko sodišče, v predpisanem roku.

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 2, 10 in 12 Uredbe št. 1393/2007 je bilo navedeno:
 - „(2) Za pravilno delovanje notranjega trga je potrebno boljše in hitrejše pošiljanje sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah pri vročanju med državami članicami.
 - [...]
 - (10) Za zagotovitev učinkovitosti te uredbe bi bilo treba možnost, da se vročitev pisanja zavrne, omejiti na izjemne primere.
 - [...]
 - (12) Organ za sprejem bi moral z uporabo standardnega obrazca pisno poučiti naslovnika, da lahko zavrne sprejem pisanja, ki se vroča, in sicer v času vročitve ali tako, da pisanje v enem tednu vrne organu za sprejem, če ni napisano v jeziku, ki ga naslovnik razume, ali v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja vročitve. To pravilo bi se moralo

uporabljati tudi za naknadne vročitve, potem ko je naslovnik uporabil pravico do zavrnitve. Ta pravila o zavrnitvi bi se morala uporabljati tudi za vročanje prek diplomatskih ali konzularnih predstavnikov za vročanje z uporabo poštnih storitev in za neposredno vročanje. Določiti bi bilo treba, da se lahko vročitev zavrjnjenega pisanja opravi z vročitvijo prevoda pisanja naslovníku.“

4 Člen 5 te uredbe, naslovljen „Prevod pisanj“, je določal:

„1. Organ za pošiljanje pouči prosilca, od katerega prejme pisanje v pošiljanje, da lahko naslovnik odkloni sprejem pisanja, če ta ni v enem od jezikov iz člena 8.

2. Prosilec krije vse stroške prevajanja, nastale pred pošiljanjem pisanja, brez poseganja v morebitno naknadno odločitev sodišča ali pristojnega organa o teh stroških.“

5 Člen 8 navedene uredbe, naslovljen „Zavrnitev sprejema pisanja“, ki spada v poglavje II, oddelek 1, te uredbe, je določal:

„1. Organ za sprejem z uporabo standardnega obrazca iz Priloge II pouči naslovníka, da lahko zavrne sprejem pisanja za vročitev v trenutku vročitve ali tako, da pisanje vrne organu za sprejem v enem tednu, in sicer če ni sestavljeno v enem od naslednjih jezikov ali mu ni priložen prevod v enega od naslednjih jezikov:

(a) jezik, ki ga naslovnik razume; ali

(b) uradni jezik zaprosene države članice ali, če je v tej državi več uradnih jezikov, v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev.

2. Če je organ za sprejem obveščten, da naslovnik zavrača prejem pisanja v skladu z odstavkom 1, o tem [...] nemudoma obvesti organ za pošiljanje ter vrne zaprosilo in pisanja, za katera se zahteva prevod.

3. Če je naslovnik zavrnil sprejem pisanja v skladu z odstavkom 1, se lahko vročitev pisanja naslovníku opravi tako, da se mu v skladu z določbami te uredbe vroči pisanje, ki mu je priložen prevod v jezik iz odstavka 1. V tem primeru je dan vročitve pisanja datum, na katerega se v skladu s pravom zaprosene države članice vroči pisanje, ki mu je priložen prevod. Kadar pa je treba v skladu s pravom države članice pisanje vročiti v določenem roku, se v zvezi s prosilcem upošteva dan vročitve začetnega pisanja, določen v skladu s členom 9(2).

4. Za načine pošiljanja in vročitve sodnih pisanj iz oddelka 2 se prav tako uporabljajo odstavki 1, 2 in 3.

5. Za namene odstavka 1 [...] organ ali oseba, če se pisanje vroča v skladu s členom 14, [pouči] naslovníka, da lahko zavrne sprejem pisanja in da mora zavrjneno pisanje poslati tem[u] [...] organu oziroma [tej] osebi.“

6 Člen 14 te uredbe, ki spada v poglavje II, oddelek 2, te uredbe in je naslovljen „Vročanje z uporabo poštnih storitev“, je določal:

„Vsaka država članica ima možnost, da osebam s stalnim prebivališčem v drugi državi članici vroča sodna pisanja neposredno z uporabo poštnih storitev, in sicer s priporočenim pismom z vročilnico ali na drug, enakovreden način.“

- 7 Standardni obrazec, naslovljen „Obvestilo naslovnika glede pravice do zavrnitve sprejema pisanja“, ki je bil v Prilogi II k Uredbi št. 1393/2007, je vseboval naslednje opozorilo za naslovnika pisanja:

„Sprejem pisanja lahko zavrnete, če ni sestavljeno v jeziku, ki ga razumete, ali v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja vročitve, oziroma mu ni priložen prevod v enega od teh jezikov.

Če želite uveljaviti to pravico, morate zavrniti sprejem pisanja v trenutku vročitve, in sicer neposredno pri osebi, ki pisanje vroča, ali pisanje vrniti na spodaj navedeni naslov v roku enega tedna z izjavo, da sprejem zavračate.“

- 8 Ta standardni obrazec je vseboval tudi del, naslovljen „Izjava naslovnika“, da naj ta, če zavrne sprejem zadevnega pisanja, podpiše in dopolni, s tem da označi polje, ki ustreza uradnemu(-im) jeziku(-om) Unije, ki ga(jih) razume. Ta del je tako določal:

„Zavračam sprejem priloženega pisanja, ker ni sestavljeno v jeziku, ki ga razumem, ali v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja vročitve, oziroma mu ni priložen prevod v enega od teh jezikov.

Razumem naslednje jezike:

[...]“.

- 9 Uredba št. 1393/2007 je bila razveljavljena z Uredbo (EU) 2020/1784 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2020 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (vročanje pisanj) (UL 2020, L 405, str. 40), ki se uporablja od 1. julija 2022. Vendar je treba glede na čas dejanskega stanja spora o glavni stvari predlog za sprejetje predhodne odločbe preučiti glede na Uredbo št. 1393/2007.

Nacionalno pravo

Avstrijsko pravo

- 10 Člen 1295 Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch (splošni civilni zakonik, v nadaljevanju: ABGB) v odstavku 1 določa:

„Vsaka oseba ima pravico zahtevati povrnitev škode od tistega, ki ji jo je povzročil po svoji krivdi; škoda je lahko povzročena s kršitvijo pogodbene obveznosti ali pa ni povezana s pogodbo.“

- 11 Člen 1299 ABGB določa:

„Kdor se javno opredeli, da opravlja funkcijo, se ukvarja z umetnostjo, opravlja poklic ali obrt, ali kdor prostovoljno prevzame posel, ki zahteva umetniško znanje ali neobičajne veščine, s tem pokaže, da razpolaga s potrebnimi neobičajnimi veščinami in znanji, zato mora odgovarjati, če teh nima. Če pa je tisti, ki je tej osebi zaupal posel, vedel za njeno neizkušenosť ali bi zanj ob običajni skrbnosti moral vedeti, potem za to pomoto enako odgovarja sam.“

12 Člen 1300 ABGB določa:

„Izvedenec odgovarja tudi takrat, kadar na področjih, za katera je imenovan, za plačilo po pomoti svetuje v škodo. Razen v tem primeru svetovalec odgovarja le za škodo, ki jo je zavestno povzročil drugemu s svetovanjem.“

Slovensko pravo

13 Člen 9 Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: ZIZ), je naslovljen „Pravna sredstva in krajevna pristojnost višjega sodišča pri izvršbi na podlagi verodostojne listine“. Ta člen določa:

„Zoper sklep, izdan na prvi stopnji, je dovoljena pritožba, razen če zakon določa drugače.

Pravno sredstvo dolžnika zoper sklep o izvršbi, s katerim je predlogu ugodeno, je ugovor.

Pritožbo in ugovor je treba vložiti v osmih dneh od vročitve sklepa sodišča prve stopnje, če ni v zakonu drugače določeno.

Pravočasna in dovoljena pritožba se vroči v odgovor nasprotni stranki, če ji je bil vročen tudi sklep sodišča prve stopnje, zoper katerega je bila vložena pritožba.

Zoper sklep, izdan o ugovoru, je dovoljena pritožba.

Pritožba in ugovor ne zadržita postopka, če ni v zakonu drugače določeno.

Odločba o pritožbi je pravnomočna.

[...]“.

14 Člen 53 ZIZ, naslovljen „Ugovor kot edino dolžnikovo pravno sredstvo“, določa:

„Sklep o izvršbi, s katerim je predlogu za izvršbo ugodeno, lahko dolžnik izpodbija z ugovorom, razen če izpodbija samo odločitev o stroških.

Ugovor mora biti obrazložen. V ugovoru mora dolžnik navesti dejstva, s katerimi ga utemeljuje, in predložiti dokaze, sicer se ugovor šteje kot neutemeljen.“

15 Člen 61 ZIZ, naslovljen „Ugovor zoper sklep na podlagi verodostojne listine“, določa:

„Za ugovor zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine veljajo določbe 53. in 54. člena tega zakona [...].

Če se z ugovorom iz prejšnjega odstavka izpodbija sklep o izvršbi v delu, s katerim je dolžniku naloženo, da poravna terjatev, se šteje, da je ugovor v tem delu obrazložen, če dolžnik navede dejstva, s katerimi ga utemeljuje, in predlaga dokaze, s katerimi se ugotavljajo dejstva, ki jih navaja v ugovoru.

[...]“.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

16 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je družba, ki je vpisana v sodni register avstrijskih družb in opravlja dejavnost mednarodnih prevozov blaga.

- 17 Okrajno sodišče v Ljubljani (Slovenija) je 30. oktobra 2019 tožeči stranki v postopku v glavni stvari po pošti vročilo sklep o izvršbi, ki je bil izdan na predlog družbe Transport Gaj d.o.o. in s katerim je odredilo rubež 25 terjatev tožeče stranke v postopku v glavni stvari do različnih slovenskih družb za izterjavo zneska 17.610 EUR (v nadaljevanju: zadevni sklep). Ta sklep je bil izdan v odsotnosti toženca na podlagi verodostojnih listin, in sicer računov, ne da bi se zbrala stališča tožeče stranke v postopku v glavni stvari.
- 18 Navedeni sklep je v pravni oddelek tožeče stranke v postopku v glavni stvari prek službe za interno pošto prispel šele 4. novembra 2019. Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je 5. novembra 2019 po izmenjavi informacij med to tožečo stranko in toženimi strankami v postopku v glavni stvari, družbeniki odvetniške pisarne s sedežem v Celovcu (Avstrija), o naravi in posledicah zadevnega sklepa zadnje zaprosila, naj zoper ta sklep vložijo ugovor. Med dokumenti, ki jih je poslala toženim strankam v postopku v glavni stvari, je bila fotokopija ovojnice, iz katere je razvidno, da je tožeča stranka v postopku v glavni stvari navedeni sklep dejansko prejela 30. oktobra 2019.
- 19 Tožene stranke v postopku v glavni stvari so 11. novembra 2019 pri Okrajnem sodišču v Ljubljani vložile obrazložen ugovor zoper zadevni sklep. Prav tako so plačale stroške postopka, ki jih je zahtevalo navedeno sodišče, v obravnavanem primeru 55 EUR.
- 20 Navedeno sodišče je 10. decembra 2019 s sklepom ta ugovor zavrglo kot prepozen, ker naj bi bil ta vložen več kot osem dni po vročitvi zadevnega sklepa.
- 21 Tožene stranke v postopku v glavni stvari so v imenu tožeče stranke v postopku v glavni stvari zoper ta sklep vložile pritožbo na Višje sodišče v Mariboru (Slovenija). V utemeljitev pritožbe so se med drugim sklicevale na neustavnost osemdnevnega roka za vložitev ugovora, ker naj tako kratek rok ne bi bil skladen s pravom Unije. Trdile so tudi, da zadevni sklep ni bil vročen v skladu z Uredbo št. 1393/2007, zlasti ker vročitev ni bila v skladu s členom 8 te uredbe in ker ni bila opravljena prek organa za sprejem v smislu člena 2 navedene uredbe.
- 22 Ker je Višje sodišče v Mariboru pritožbo toženih strank v postopku v glavni stvari zavrnilo, je zadevni sklep postal pravnomočen in izvršljiv. Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je na podlagi tega sklepa plačala celotni znesek, naveden v tem sklepu.
- 23 Po teh postopkih je tožeča stranka v postopku v glavni stvari pri Bezirksgericht Bleiburg (okrajno sodišče v Pliberku, Avstrija), predložitvenem sodišču, vložila tožbo za ugotovitev odgovornosti proti toženim strankam v postopku v glavni stvari, ker so slovenska sodišča ugovor zoper zadevni sklep zavrnila zaradi prepozne vložitve, pri čemer je na tej podlagi predlagala, naj se jim naloži plačilo zneska 22.168,09 EUR, ki ustreza znesku, plačanemu na podlagi zadevnega sklepa, zvišanemu za obresti in stroške postopka.
- 24 To sodišče je 10. julija 2020 zoper tožene stranke v postopku v glavni stvari izdalo plačilni nalog v višini zahtevanega zneska.
- 25 Te so zoper ta nalog vložile ugovor pri istem sodišču, pri čemer so v bistvu trdile, da osemdnevni rok, ki ga določa ZIZ za vložitev ugovora zoper akt, kot je zadevni sklep, ni v skladu niti s členoma 36 in 39 Uredbe št. 1215/2012, niti s členom 8 in členom 19(4) Uredbe št. 1393/2007, niti s členom 18, prvi odstavek, PDEU in členom 47 Listine ter da zato, če bi slovenska sodišča pravilno uporabila te določbe, ugovor zoper zadevni sklep ne bi mogel biti zavrnjen kot prepozen.

- 26 Predložitveno sodišče navaja, da mora v okviru ugovora, ki mu je predložen, preučiti, ali so izpolnjeni pogoji za nastanek odgovornosti toženih strank v postopku v glavni stvari na podlagi člena 1295 in naslednjih ABGB, zlasti ali je škoda, ki jo zatrjuje tožeča stranka v postopku v glavni stvari, posledica krivdnega ravnanja, ki jim ga je mogoče pripisati. Po mnenju tega sodišča taka preučitev glede na argumentacijo toženih strank v postopku v glavni stvari zahteva razlago, prvič, nekaterih določb Uredbe št. 1393/2007, ker se spor o glavni stvari nanaša na vročitev sodnega pisanja, in drugič, Uredbe št. 1215/2012, ker je vprašanje zahteve po pravočasnem sporočanju pisanja o začetku postopka prav tako v središču razprav.
- 27 Predložitveno sodišče meni, da bi osemdnevni rok, ki ga določa ZIZ za vložitev ugovora zoper sklep o izvršbi, izdan po skrajšanem postopku, vloženega elektronsko, zgolj na podlagi trditev tožeče stranke v zvezi z obstojem verodostojne listine, na primer računa, in ne da bi se poleg tega predlog opiral na pravnomočno in izvršljivo odločbo, lahko povzročil tveganje, da toženec zoper tak sklep ne bi mogel pravočasno vložiti obrazloženega ugovora. Navedeno sodišče se v utemeljitev svojega stališča sklicuje na zadevo, v kateri je bila izdana sodba z dne 13. septembra 2018, Profi Credit Polska (C-176/17, EU:C:2018:711), v kateri je Sodišče razsodilo, da štirinajstdnevni rok ni skladen s pravico do učinkovitega pravnega sredstva, ker povzroča nezamislivo tveganje, da potrošnik v tem roku ne bo mogel vložiti ugovora zoper plačilni nalog.
- 28 Čeprav – drugače kot v zadevi, v kateri je bila izdana ta sodba, ki se je nanašala na postopek med podjetjem in potrošnikom glede plačilnega naloga, izdanega na podlagi menice – ta spor poteka med dvema podjetjema, pa naj bi bilo tveganje za prekoračitev roka, ki ga je Sodišče upoštevalo v navedeni sodbi, še toliko večje, če ima tožena stranka sedež v drugi državi članici, kot je v obravnavanem primeru. Predložitveno sodišče zato meni, da bi se lahko za osemdnevni rok, ki ga določa ZIZ, izkazalo, da je v nasprotju s členoma 36 in 39 Uredbe št. 1215/2012 v povezavi s členom 47 Listine.
- 29 Predložitveno sodišče se v zvezi z razlago člena 8 Uredbe št. 1393/2007 sprašuje, kdaj začne teči osemdnevni rok, ki ga določa ZIZ za vložitev ugovora zoper pisanje, vročeno v jeziku, ki ni jezik, za katerega se šteje, da ga naslovnik razume, kar se je zgodilo v obravnavanem primeru. V zvezi s tem meni, da je treba za ugotovitev, ali je bila pravica do pravnega sredstva uveljavljena v roku, ki ga predpisuje ureditev države članice organa, ki je izdal pisanje za vročitev, za uresničevanje pravice do zavrnitve sprejema tega pisanja počakati do izteka enotedenskega roka.
- 30 To sodišče je v dvomih tudi glede tega, ali so določbe ZIZ, ki urejajo rok za vložitev ugovora zoper sklep o izvršbi, skladne s členom 18 PDEU, ker bi taka ureditev bolj prizadela tožence s sedežem v drugih državah članicah, ki bi morali dodatno ukrepati in si priskrbeti prevod vročenega pisanja.
- 31 V teh okoliščinah je Bezirksgericht Bleiburg (okrajno sodišče v Pliberku) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba člena 36 in 39 Uredbe [št. 1215/2012] v povezavi s členom 47 [Listine] ter načeloma učinkovitosti in enakovrednosti (načelo lojalnega sodelovanja v skladu s členom 4(3) PEU) razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice, ki zoper sklep o izvršbi, ki ga sodišče izda brez predhodnega kontradiktornega postopka in brez izvršilnega naslova, zgolj na podlagi trditev stranke, ki zahteva izvršbo, kot edino pravno sredstvo določa ugovor, ki ga je treba vložiti v osmih dneh v jeziku te države članice, tudi če se sklep o izvršbi v drugi državi članici vroči v jeziku, ki ga naslovnik ne razume, pri čemer se ugovor, če je vložen v dvanajstih dneh, že zavrže kot prepozen?

2. Ali je treba člen 8 Uredbe [št. 1393/2007] v povezavi z načeloma učinkovitosti in enakovrednosti razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu ukrepu, v skladu s katerim z vročitvijo obrazca iz Priloge II o obvestilu naslovnika glede pravice do zavrnitve sprejema pisanja v roku enega tedna hkrati začne teči tudi rok za vložitev pravnega sredstva, določenega zoper hkrati vročen sklep o izvršbi, za katero je določen osemdnevni rok?
3. Ali je treba člen 18, prvi odstavek, [PDEU] razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, ki zoper sklep o izvršbi določa pravno sredstvo ugovora, ki ga je treba v obrazloženi obliki vložiti v osmih dneh, pri čemer ta rok velja tudi takrat, kadar ima naslovnik sklepa o izvršbi sedež v drugi državi članici in sklep o izvršbi ni sestavljen niti v uradnem jeziku države članice, v kateri se sklep o izvršbi vroči, niti v jeziku, ki ga naslovnik sklepa razume?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Drugo vprašanje

32. Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem, ki ga je treba preučiti na prvem mestu, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 8(1) Uredbe št. 1393/2007 v povezavi s členom 47 Listine razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice organa, ki je izdal pisanje za vročitev, na podlagi katere enotedenski rok iz tega člena 8(1), v katerem lahko naslovnik takega pisanja zavrne njegov sprejem iz enega od razlogov, predvidenih v tej določbi, začne teči istočasno kot rok za vložitev pravnega sredstva zoper navedeno pisanje v tej državi članici.
33. Glede razlage določbe prava unije je treba opozoriti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso pri tej razlagi upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje, ki jih uresničuje akt, katerega del je (sodba z dne 10. junija 2021, KRONE – Verlag, C-65/20, EU:C:2021:471, točka 25 in navedena sodna praksa).
34. Kot je razvidno iz besedila člena 8(1) Uredbe št. 1393/2007, ta določba določa možnost, da naslovnik pisanja za vročitev zavrne sprejem tega pisanja, če ni sestavljeno v jeziku, ki ga razume, ali v uradnem jeziku zaprosene države članice, ali, odvisno od primera, v enem od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev, torej jezikov, za katere se šteje, da jih naslovnik obvlada.
35. Ta možnost zavrnitve sprejema pisanja za vročitev je pravica naslovnika tega pisanja (sodba z dne 6. septembra 2018, Catlin Europe, C-21/17, EU:C:2018:675, točka 32 in navedena sodna praksa). Ta naslovnik lahko to pravico uresničuje bodisi v trenutku vročitve navedenega pisanja bodisi v enem tednu, če v tem roku to pisanje vrne.
36. Iz sodne prakse Sodišča tudi izhaja, da ta pravica zavrnuti sprejem pisanja za vročitev omogoča varstvo pravice naslovnika tega pisanja do obrambe ob spoštovanju zahtev poštenega sojenja, ki je določeno v členu 47, drugi odstavek, Listine. Čeprav je namreč namen Uredbe št. 1393/2007 predvsem izboljšanje učinkovitosti in hitrosti sodnih postopkov in zagotovitev učinkovitega izvajanja sodne oblasti, se navedeni cilji ne smejo dosegati tako, da se kakor koli dejansko omejuje pravica naslovnikov zadevnih pisanj do obrambe (sodba z dne 2. marca 2018, Catlin Europe, C-354/17, EU:C:2017:675, točka 33 in navedena sodna praksa).
37. V tem okviru je treba poleg tega poudariti, da navedena pravica naslovnika pisanja za vročitev, da zavrne sprejem pisanja, ustreza jasni odločitvi tožeče stranke, da tega pisanja predhodno ne prevede.

- 38 V skladu s členom 5(1) Uredbe št. 1393/2007 mora namreč organ za pošiljanje tožečo stranko opozoriti na nevarnost, da naslovnik zavrne sprejem pisanja, ki ni napisano v enem od jezikov, navedenih v členu 8 te uredbe. Vendar se mora tožeča stranka odločiti, ali bo zagotovila prevod zadevnega pisanja, za kar bo morala v skladu s členom 5(2) navedene uredbe kriti stroške (sodba z dne 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, točka 35).
- 39 Zato je treba zagotoviti, da naslovnik pisanja za vročitev, ki je sestavljeno v jeziku, ki ni jezik, za katerega se šteje, da ga razume, dejansko lahko uveljavlja pravico do zavrnitve sprejema tega pisanja, ki – kot izhaja iz točke 36 te sodbe – spada v njegovo temeljno pravico do učinkovitega sodnega varstva.
- 40 Glede informacij, ki jih je glede tega treba naslovniku zagotoviti ob vročitvi pisanja v sistemu, uvedenem z Uredbo št. 1393/2007, je treba spomniti, da ta uredba ne določa nobene izjeme od uporabe standardnega obrazca iz Priloge II k navedeni uredbi. Obveznost in sistematičnost uporabe tega obrazca ne velja le za pošiljanje pisanj prek organov za pošiljanje in organov za sprejem, ki jih določijo države članice, ampak tudi – kot je izrecno razvidno iz besedila člena 8(4) navedene uredbe – za načine vročitve iz poglavja II, oddelek 2, te uredbe, med katerimi je način iz člena 14 navedene uredbe, ki je vročitev sodnega pisanja z uporabo poštних storitev (glej v tem smislu sodbo z dne 2. marca 2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, točke 55, 59 in 61, in sklep z dne 5. maja 2022, ING Luxembourg, C-346/21, neobjavljen, EU:C:2022:368, točki 32 in 35). Ta obrazec je, kot je razvidno iz uvodne izjave 12 Uredbe št. 1393/2007, sredstvo, s katerim se naslovnika obvesti o njegovi možnosti, da zavrne sprejem pisanja za vročitev.
- 41 Polni učinek pravice do zavrnitve sprejema pisanja za vročitev zahteva, prvič, da je bil naslovnik obveščen o obstoju te pravice in, drugič, da ima na voljo celoten enotedenski rok za oceno, ali je treba sprejem pisanja sprejeti ali zavrniti, in v primeru zavrnitve za vrnitev tega pisanja.
- 42 V obravnavanem primeru je bil rok za vložitev ugovora zoper zadevni sklep v skladu s členom 9 ZIZ osem dni od njegove vročitve. V skladu s slovensko postopkovno ureditvijo, katere obseg je v odgovoru na vprašanja za pisni odgovor, ki jih je postavilo Sodišče, pojasnila slovenska vlada, pa ta rok ni bil računán od datuma izteka enotedenskega roka iz člena 8(1) Uredbe št. 1393/2007, temveč od izročitve tega sklepa tožeči stranki v postopku v glavni stvari, to je 30. oktobra 2019, tako da sta se ta roka skoraj v celoti prekrivala. Zato tožeča stranka v postopku v glavni stvari dejansko ni mogla izkoristiti celotnega enotedenskega roka, ki ji je bil priznan s to uredbo, da bi preučila, ali je treba sprejeti ali zavrniti sprejem zadevnega sodnega pisanja, saj bi morala zaradi te ureditve v istem roku po potrebi vložiti tudi ugovor zoper to sodno pisanje, če bi ga sprejela.
- 43 Poleg tega ureditev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, dejansko pripelje do tega, da se naslovniku pisanja, ki spada na področje uporabe Uredbe št. 1393/2007, v celoti odvzame upravičenost do roka, ki ga nacionalno pravo določa za vložitev pravnega sredstva, in sicer v obravnavanem primeru osemdnevni rok za vložitev ugovora zoper zadevno sodno pisanje. V položajih, za katere velja pravica do učinkovitega sodnega varstva, določena v členu 47 Listine, pa morajo biti posamezniki v celoti upravičeni do rokov, ki jih priznava nacionalno pravo države članice za uveljavljanje procesne pravice zoper vročeno pisanje (glej po analogiji sodbo z dne 14. maja 2020, Staatsanwaltschaft Offenburg, C-615/18, EU:C:2020:376, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 44 Poleg tega, kadar – kot v obravnavani zadevi – začetka navedenih rokov sovpadata in kadar naslovnik pisanja, sestavljenega v jeziku, za katerega se ne šteje, da ga razume, torej dejansko ni v celoti upravičen do tega roka, in to ne glede na dolžino roka za vložitev pravnega sredstva zoper

ta akt, ki je določen z ureditvijo države članice organa, ki je to pisanje izdal, je ta naslovnik v manj ugodnem položaju v primerjavi z drugimi naslovniki, ki razumejo jezik, v katerem je bilo pisanje sestavljeno, in ki jim je bilo to pisanje poslano, in imajo torej v celoti na voljo navedeni rok za uveljavljanje svojih pravic.

- 45 Vendar cilj preprečevanja vsakršne diskriminacije med tema kategorijama naslovnikov, ki mu sledi člen 8(1) Uredbe št. 1393/2007, zahteva, da lahko naslovniki, ki prejmejo pisanje v jeziku, ki ni jezik, naveden v tej določbi, uveljavljajo pravico do zavrnitve sprejema tega pisanja, ne da bi bili zaradi njihovega čezmejnega položaja v procesno slabšem položaju.
- 46 Iz tega sledi, da kadar pisanje za vročitev ni sestavljeno v enem od jezikov ali prevedeno v enega od jezikov, navedenih v tej določbi, začetek enotedenskega roka, ki ga določa člen 8(1) Uredbe št. 1393/2007, ne sme sovpadati z začetkom teka roka za uveljavljanje pravice do pravnega sredstva v skladu z ureditvijo države članice organa, ki je pisanje izdal, sicer bi bil ogrožen polni učinek navedene določbe v povezavi s členom 47 Listine, pri čemer mora zadnjenavedeni rok načeloma začeti teči po izteku enotedenskega roka iz tega člena 8(1).
- 47 Ta razlaga je tudi skladna s ciljem Uredbe št. 1393/2007. Če bi se namreč pravo Unije razlagalo tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da začne rok za vložitev pravnega sredstva zoper pisanje, ki spada na področje uporabe člena 8(1) te uredbe, teči od začetka teka roka, predpisanega s to določbo za oceno, ali je treba sprejeti ali zavrniti sprejem tega pisanja, bi to lahko naslovnika tega pisanja spodbudilo k izbiri možnosti zavrnitve navedenega pisanja, da ne bi utrpel neugodnega položaja, navedenega v točki 45 te sodbe.
- 48 Taka spodbuda bi bila v nasprotju s ciljem navedene uredbe, ki je, kot je razvidno zlasti iz njene uvodne izjave 2, dajanje prednosti hitremu pošiljanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih in gospodarskih zadevah pri vročanju, brez poseganja v spoštovanje pravice naslovnika teh pisanj do obrambe. Poleg tega je v uvodni izjavi 10 te uredbe poudarjeno, da bi bilo treba za zagotovitev učinkovitosti navedene uredbe možnost, da se vročitev navedenih pisanj zavrne, omejiti na izjemne primere.
- 49 Glede na navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 8(1) Uredbe št. 1393/2007 v povezavi s členom 47 Listine razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice organa, ki je izdal pisanje za vročitev, na podlagi katere enotedenski rok iz tega člena 8(1), v katerem lahko naslovnik takega pisanja zavrne njegov sprejem iz enega od razlogov, predvidenih v tej določbi, začne teči istočasno kot rok za vložitev pravnega sredstva zoper navedeno pisanje v tej državi članici.

Prvo in tretje vprašanje

- 50 Glede na odgovor na drugo vprašanje na prvo in tretje vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

- 51 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 8(1) Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah

je treba razlagati tako, da:

nasprotuje ureditvi države članice organa, ki je izdal pisanje za vročitev, na podlagi katere enotedenski rok iz tega člena 8(1), v katerem lahko naslovnik takega pisanja zavrne njegov sprejem iz enega od razlogov, predvidenih v tej določbi, začne teči istočasno kot rok za vložitev pravnega sredstva zoper navedeno pisanje v tej državi članici.

Podpisi